

Natuur- en milieubescherming vraagt een lange adem, ...
en een betrokken overheid.

Hoewel dit geen willekeurig geval is, bespreekt Jos Hendriks, de coördinator planologie en beroepsschrijft van NLGO, hier een nogal inadequaar overheidsoptreden inzake natuurverstoring: *verslag van een proces van natuurbescherming*.

Voorjaar 2012 heeft het Waterschap uitvoering gegeven aan het aanleggen van een buitendijkse fietsverbinding tussen Oude Tonge en de Galathese haven. Binnen deze uitvoering moest tijdelijk een hoeveelheid grond in depot worden gezet. Men koos voor een plek dicht bij het werk, op de oostelijke kreekoever van de Sluiskreek te Oude Tonge, een voormalig gors met zichtbare kreekloopprofielen, dat al jaren alleen voor beweiding wordt gebruikt. Hoewel de gedeponeerde hoeveelheid grond was te overzien, ging het wel om grond van industriekwaliteit, die zonder omgevingsvergunning gestort werd op een perceel met bestemming Natuur en zonder omgevingsvergunning (informatie Inspectie Leefomgeving en Transport-ILT).

Als NLGO hadden we toen al aan de bel moeten trekken, maar je verwacht van een zorgvuldige overheid dat zij haar 'rommel' ook weer netjes opruimt. Dat pakte begin september anders uit: de grond werd over het perceel uitgespreid!

Toen ging er alsnog een rood lampje branden. NLGO heeft direct de Gemeente benaderd en daarbij een verzoek tot handhaving ingediend.

Na aandringen kregen we half november het antwoord, dat de vraag was overgenomen door een juridische medewerker. Deze gaf stellig aan dat de Gemeente niet de bevoegde partij zou zijn om te handhaven. De juridisch medewerker had beter moeten weten; art. 6.3.1 van het Bestemmingsplan geeft aan dat grond opbrengen niet mag. De jurist verwijst ons naar de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, en of we zelf maar even wilden 'googlen' voor een telefoonnummer!

Eind november nogmaals een brief naar de Gemeente gestuurd, met een herhaald verzoek tot handhaving. Buiten een bevestiging van ontvangst is hier niets meer van vernomen. Inmiddels hadden ook 'anderen' deze nieuwe dumpplaats ontdekt en werden er o.a. ook aardappelgrond, bagger en puin gestort. Een strenge en lange winter zette in en van verwijdering van de grond was geen sprake. Sterker nog, half maart reden vrachtwagens, ruim een week lang, af en aan met nieuwe grond. Deze werd gestort en door enkele grijpers uitgespreid over het gebied. De grond bleek afkomstig van funderingswerken van een groot bedrijf uit Nieuwe Tonge. Op de presentatiebijeenkomst van het nieuwe College van B&W op eind maart 2013, te Ooltgensplaat, toch maar de nieuwe wethouder van de Gemeente Goeree-Overflakkee aangesproken. Hij zou de melding bekijken en reageren. Maar dat liet zeer lang op zich wachten. Daarna werden we van het kastje (NVWA) naar de muur (Afdeling Flora en Fauna van de Dienst Regelingen) en weer naar het kastje (NVWA) gestuurd. Een Kafka-gevoel begint te ontstaan.

Ten langen leste, of misschien beter gezegd ten einde raad, op eind april 2013, de Inspectie Leefomgeving en Transport, via meldingsformulier op internet, benaderd. Automatisch antwoord ontvangen dat meestal binnen twee, maar maximaal binnen vijf dagen op een melding zal worden geantwoord. Half juni 2013 komt er een bevestiging van ILT van een melding via Internet ILT Handhaving: bijna twee maanden na onze melding! Ook in juni wordt er nog grond gestort. Eind juni reageert de wethouder, via een vraag van een raadslid. De wethouder was verbaasd dat de zaak nog niet was afgehandeld. Op 1 juli komt er een

inspecteur van ILT op locatie onze melding bekijken. De inspecteur maakt foto's van de situatie en zal verder eerst de eventuele, achterliggende stukken opzoeken: vergunning voor depot aan het Waterschap, vergunning voor grondstort daarna, etc. Verder gaat hij na wat bekend is over de kwaliteit van de gestorte grond als er toestemming zou zijn, dan moet die kwaliteit ook bemonsterd zijn. Ook zal hij nagaan wie, in welke hoedanigheid, verantwoordelijk is voor wat is gepasseerd. Vooralsnog lijkt een en ander in te druisen tegen het geldende bestemmingsplan en zou dus toch de Gemeente de eerste verantwoordelijke zijn voor het al dan niet toestaan van alle handelingen.

Half juli 2013 komt de wethouder toch in actie. Via het eerdergenoemde raadslid laat hij weten dat hij iemand van de afdeling Handhaving zal langs sturen om te beginnen met het maken van foto's, om de handhaving te starten. Het blijkt dat inderdaad de Gemeente de handhavende partij moet zijn. Een jaar na de eerste melding moeten we constateren dat wij het dus bij het rechte eind hadden. Het had een hoop ellende gescheeld als direct was opgetreden. Begin september 2013 meldt een (andere) jurist van de Gemeente, dat de Gemeente overgaat tot handhaving. De procedure wordt dan echter als volgt: de eigenaar van het perceel wordt, op basis van de Omgevingswetgeving, in de gelegenheid gesteld om een Omgevingsvergunning aan te vragen, teneinde de illegale stort te legaliseren! Zo werkt de Omgevingswetgeving.

Eind oktober 2013 hebben we een gesprek met de jurist van de Gemeente, op diens verzoek. De gemeente wil van NLGO weten hoe NLGO denkt dat een herstel van het perceel het beste zou kunnen worden aangepakt. Wij hebben voorgesteld om een plan op te stellen om het gebied, voorzichtig, af te graven tot op de organische mulchlaag van de 'oorspronkelijke' begroeiing. En dit te doen met lichte apparatuur (op rupsbanden). Het door de eigenaar zelf uit laten voeren, lijkt ons hierbij geen goed idee. De jurist wil ons voorstel met de eigenaar van het perceel en het Waterschap bespreken. Hij hoopt binnen vijf weken tot een plan van aanpak te kunnen komen. Begin november meldt zich een milieuvadvisiebureau met een verzoek voor een gesprek met de Gemeente en de eigenaar van het perceel, om een herstelplan te bespreken. We hebben het bureau het zelfde voorgesteld als we gedaan hadden aan de jurist van de Gemeente. Aangezien een herstel, zoals wij dat voor ogen hebben, niet acceptabel is voor de eigenaar, gaat het gesprek niet door.

Half november 2013 hebben we een afspraak met de wethouder. Helaas ziet hij alles wat er is gebeurd vóór zijn aantreden niet als behorend tot zijn verantwoordelijkheid. Op zich begrijpelijk, maar zo werkt het niet in de politiek. We hebben de wethouder, die ook beleidsverantwoordelijke is voor erfgoedlijnen op Goeree- Overflakkee, gewezen op het belang van de erfgoedlijn Sluiskreek. Havenpassanten noemen de toegang tot Oude Tonge één van de mooiste van de Delta.

Begin januari 2014 blijkt er onduidelijkheid te bestaan over de ontvangstmelding (Overheid.nl) van een aanvraag Omgevingswetgeving van de eigenaar van het perceel. Deze zou begin december 2013 moeten zijn ontvangen. Om onbekende redenen blijkt hiervan geen melding op de Gemeentesite te zijn gemaakt. Een heel vervelende omissie, want, voor de goede orde: de aanvraag gaat dan over het mogen storten van grond (die er dan al anderhalf jaar illegaal ligt) op het betreffende perceel. De Gemeente moet binnen zes weken een besluit nemen over de aanvraag. Eind januari 2014 (8 weken) meldt de jurist van de Gemeente dat de beslistermijn met minimaal zes weken is verlengd. De Gemeente is gerechtigd dit te doen, maar waarom nu, als het zo duidelijk is dat er (vele) fouten zijn gemaakt?

Op half maart 2014 meldt de inspecteur ILT dat de Gemeente het plan heeft om de aanvraag voor een omgevingsvergunning af te wijzen. Het is de bedoeling dat het gebiedje in oude staat wordt hersteld. Helaas lijkt de Inspecteur de Gemeente niet goed te hebben begrepen, want een dag later meldt de jurist van de Gemeente dat de Omgevingsvergunning nu als een soort aanvraag Bestemmingsplanwijziging wordt aangemerkt. Tijdsduur: onbepikt. De Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (WABO) geeft aan dat de vergunning alleen kan worden verleend als de aangevraagde activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke onderbouwing. En in dat geval moet de uitgebreide voorbereidingsprocedure worden gevolgd en geldt er geen beslistermijn (weliswaar 26 weken maar niet exact).

Ongelooflijk allemaal; het storten van grond en andere activiteiten is volgens het vigerende bestemmingsplan verboden, tenzij hiervoor een vergunning is afgegeven. En omdat er sprake is van een natuurbestemming is dit feitelijk uit te sluiten. Dat had 2 jaar geleden al geconcludeerd kunnen worden als een andere jurist z'n werk goed had gedaan. Nu zal worden nagegaan of er een ruimtelijke onderbouwing mogelijk is, maar die lijkt, ook volgens de jurist, uitgesloten. Een ruimtelijke onderbouwing, in dit geval, moet een economische onderbouwing hebben. Huisjes bouwen op een natuurgebiedje, terwijl er aan de overkant van de kreek een daartoe aangewezen locatie ligt, die nog maar voor een derde deel wordt gebruikt, geeft niet de mogelijkheid van een goede economische onderbouwing, lijkt NLGO. Begin april 2014 meldt de jurist van de Gemeente dat een ontwerp afwijzingsbesluit klaar is en ter inzage zal worden gelegd. De inzagetermijn loopt tot 20 mei, zo wordt meegedeeld. Dat blijkt later 30 mei te zijn. Wrang is dat juist in dezelfde week alle opgaande kruiden (mosterdzaad en koolzaad) over het hele perceel is doodgespoten. Wat natuurgebied? Op 20 mei 2014 blijkt de eigenaar van het perceel een zienswijze te hebben ingediend. Half juni 2014 weer maar eens de inspecteur van ILT gebeld. Hij excuseert zich voor zijn informatievoorziening (te druk met andere zaken). Hij is het wel met NLGO eens dat het hier om een principiële zaak gaat. Hij belooft tijd vrij te maken om de zaak weer op te pakken. Wij hebben naar de inspecteur aangegeven dat de hele procedure ons het gevoel geeft dat er andere belangen spelen. Begin augustus 2014 meldt de Gemeente dat zij tot handhaving wil overgaan. De overtreder is aangeschreven, heeft de mogelijkheid gekregen om (weer) een zienswijze in te dienen. Half november 2014 nog maar eens contact opgenomen met de jurist van de Gemeente. De Gemeente heeft een gesprek gehad met de eigenaar n.a.v. diens zienswijze. De eigenaar zou het idee hebben geopperd op het perceel een landgoed te willen gaan inrichten. De jurist heeft aangegeven nu toch echt aan een definitieve afwijzing en handhaving hiervan te werken.

Begin februari 2015 meldt de jurist dat het advies tot handhaving in concept gereed is. De wethouder heeft de perceeleigenaar de mogelijkheid geboden om alsnog een plan in te dienen voor een natuurontwikkeling op het perceel; gedacht wordt aan een landgoed. NLGO zal worden uitgenodigd om het plan te bespreken.

Half februari, twee-en-een-half jaar na onze melding, is het verhaal helaas nog niet af! Wat belooft dit voor de toekomst van een gemeente die moest fuseren om efficiënter te worden?

Een uitgebreidere versie van dit verslag is te lezen op www.nlgo.nl.